

Тиме је специјална дебата свршена и цео закон одбор примио у специјалном претресу.

Сад треба да изберемо известиоца. (Гласови: Господин Курбеговић.) Прима ли Одбор господина Курбеговића за известиоца? (Прима.)

Јован Јовановић: Хоће ли се прочитати извештај пред Одбором?

Потпредседник др. **Грегор Жерјав:** Извештај ће се одмах дати у штампу.

Јован Јовановић: Био је обичај, да се извештај одбора прочита у Одбору и да се редигује. Ја сматрам, да морамо чути извештај Одбора о свему раду нашем.

Потпредседник др. **Грегор Жерјав:** Закључујем данашњу седницу законодавног одбора, а заказујем следећу за сутра у 9 часова пре подне, да се прочита извештај Одбора.

(Седница је закључена у 1¼ часова после подне.)

VI. СЕДНИЦА ЗАКОНОДАВНОГ ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ КРАЉЕВИНЕ

СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

држана 30. јула 1921. год. у Београду.

Председавао Председник др. **Момчило Нинчић.**

Потпредседник др. **Грегор Жерјав.**

Секретар др. **Љуба Поповић.**

(Почетак у 9 часова и 45 минута.)

Председник др. **Момчило Нинчић:** Молим госпoду чланове Законодавног Одбора, да изволе заузети места. За данас је заказана седница Народне Скупштине и седница Законодавног Одбора, али, по споразуму, са Председништвом Скупштине, одржаћемо најпре седницу Законодавног Одбора.

На дневном је реду извештај Законодавног Одбора поводом предлога закона о заштити државе. Молим господина известиоца, да прочита тај извештај.

Извештај **Фехим Курбеговић** чита извештај, који гласи:

»Законодавној Скупштини!

Законодавни Одбор, који је ступањем Устава на снагу претворио се из Уставног Одбора у Законодавни, предлаже према члану 133. Устава Скупштини на прихват законски предлог о заштити јавне безбедности и поретка у држави усвојен у Законодавном Одбору ове Скупштине.

Предлажући овај законски предлог на прихват, Законодавни Одбор предлаже Скупштини кратки извештај по овоме законском предлогу са мотивацијом.

Вјековним напорима, патњама и настојањима нашега троменог народа, могли смо тек после светског рата да остваримо свој вјековни сан уједињени у народној, слободној и независној држави. Наша нова држава мјесто да баци сву своју снагу на консолидовање и своје уређење, од свог почетка па до данас морала се да бори са једном пропагандом и акцијом, која је ставила себи за циљ и задатак да насилним путем обори данашњи ред, и да насилним путем поведе нашу државу из данашњег облика у један други, за који држи, да је спасоносан за човечанство. Представник те пропаганде је комунистичка партија. У ту акцију, која је ишла за тим, да нашу народну државу насилним путем сруши, увукли су се сви

они елементи, који нису желели оваково ријешје националног проблема у нашим крајевима, а тако и племенског. Од дана ослобођења ти елементи почели су да врше ту своју пропаганду са горе истакнутим циљевима штампом и зборовима, а у последње време лаба се и других средстава, да би могла постићи своје циљеве и предузела је тако звану терористичку акцију.

Наше државне власти настојале су да редовним средствима спрече ту акцију и пропаганду све докле, док она у својој несобзиривости није узела толико маха, да је збиља настала погибел, да се не ће пореметити нормалан друштвени ред и државно стање. Али кад је осјетила, да се редовним и за нормално стање предвиђеним средствима не може на пут стати овој пропаганди, морала се латити јачих мера, које су узаконене у Обзнами.

Обзнама, која је проглашењем Устава добила законску снагу и којој је продужен рок, имала је само деклараторан значај без предвиђене казнене санкције, а које су имале примењивати само административне власти. Држало се у први мах, да ће ова мало јача и строжија мера државне власти сузбити настојање нутарњих противника и непријатеља, који су у савезу са иностранством у њиховом циљу у настојању, да сруше државне темеље, да изазову преврат и упропасте све оно, што је највећим жртвама читавих наших генерација стечено. Задњи догађаји, који су свој највећи изражај добили у покушаном атентату на Његово Краљевско Височанство Регента, падаше у извршеном атентату на Министра Унутрашњих Дела Драшковића, те у припремљеним, али неуспелим радњама, да се изврши атентат на Владу, Народну Скупштину и поједине истакнуте личности, а све у циљу, да се насилним начином сруши читаво садашње стање, изврше покољи, доказују, да мјере, које су предвиђене у Обзнами нису довољне да заштите државу и садашњи друштвени ред. Све ове акције и покушаји присилнога преврата према задњим догађајима и према слиједу догађаја од ослобођења па до данас наше су главног уточниште и главни потицај у комунистичкој партији наше Краљевине. Према

свим досадашњим констатацијама и извјајима недвоумно је јасно, да се та акција организовала у крилу комунистичке партије, да су сви покушаји изведени по самој партији или по њезиним организованим члановима са знањем партије. Комунистичка партија у нашој Краљевини приступила је прва у трећу интернационалу у Москви под познатим условима и обвезама. Она је према тим условима и обвезама имала да настоји онемогућити моралан живот, отешћати свако благодатање у држави, настојати, да се положај неуцеленог радништва што више отешћа. Надаље, да ако не би била достатна легална борба, оснује у своме крилу фракције за илегалну и терористичку борбу, да се служи са посланичким имунитетом за остварење ових циљева. Све што се збива данас и што се збивало од ослобођења овамо, јасан су доказ за ово. Према свему овоме може се рећи, да је наше друштво преко својих власти досада остало пасивно и да није предузимало мера потребних за своју одбрану. Међутим, најцивилизованiji део Европе—Запад као и Северне Америчке Државе, па и у опште културни свет, досад се је заштитио од ових погубелних и довео законе за заштиту друштвеног реда и државе. Швајцарска, која је досада била уточиште свима оваквим елементима, и која им је давала своје гостопримство. Морала је да донесе закон о заштити државе. Тако је исто учинила Америка, као и остале културне и напредне државе. Да се одбрани наша држава и народна заједница од ове велике погубелности. Влада је у задњи час предложила овоме Одбору на претрес законски предлог о заштити јавне безбедности и поретка у држави. Овај законски предлог, који је предат овоме Одбору у циљу да се њиме заштити наша народна држава, до које смо након вјековне борбе дошли и да се садашњи друштвени ред сачува од покоља. Законодавни је Одбор претресао у своје четири седнице, па га је након неких измена и допуна примио како у начелу, тако и у појединостима.

Предлажући овај предлог Скупштини на усвојење истиче, да му је главни циљ заштита садашњег друштвеног реда и државног поретка.

Да се ова заштита изведе правилно ваља уочити, на који се начин и којим средствима иде за порушењем свега оног што овај закон хоће да штити, и према томе, кад се установе критерија и обими тих акција и покушаја те њихових средстава, онда се може доћи до ваљаног начина заштите. Према овим објективним и субјективним средствима и њиховој употреби у главном је и овај законски предлог изражен.

Законски предлог о заштити јавне безбедности и поретка у држави у циљу заштите друштвеног реда и државног интегритета од насилног рушења конструисао је као злочинство у смислу казненог закона низ индивидуалних, и колективних акција и промашаја узев у обзир објективно и субјективно средство као злочине.

У први мах види се, да се терористичка и насилна пропаганда за измену друштвеног реда и рушење државног интегритета, те сваког јавног поретка и мира служи са писањем, издавањем, штампањем и растурањем књига, новина, плаката и објава. Та комунистичка и анархистичка пропаганда служи се надаље као средством за постигнуће свога циља организованим потнома-

гањем и постајањем чланом каквог удружења у циљу да путем тероризма и нелегалним начином врше се убијства у намери да се, срушивши ово стање, приграби власт у своје руке. Помоћно средство у својој делатности употребљава подесне локале и зграде у своје сврхе. Надаље, служи се свим могућим средствима организацијама, здруживањима и пропагандом да се војна организација разруши, како би се лакше дошло до циља. Пошто је сврха постигнути циљ не бирајући средстава, прихватају се веза са појединцима и друштвима у иностранству, а да им акција буде што успешнија, служе се производњом и прикупљањем оружја, справа и експлозивног материјала.

Према овим средствима за постигнуће циља од стране комунистичких и анархистичких превратних елемената, конструисан је у првом члану овога законског предлога низ злочинских дела, која према члану 2. спадају под казниени удар. Према члану 2. кажњиво је не само чињење ових кривичних дела, него и само прокуштање, спречавање извршења и припремања ових злочина. Под удар те казнене ставке спадају само они, који су, знајући за те радње, имали могућност да то на време пријаве спрече.

Да би се омогућило очувати јавну безбедност, потребно је, да се у случајевима, где се иде за насилним друштвеним и државним превратом, државним политичким властима, ако њени органи личне и имовне безбедности не би били довољни, даде на њезин захтев војна помоћ. Ова војна помоћ имаде се дати само онда, када је недвојбено у опасности јавна безбедност, а не само кад се она замишља или предмјева. Недвојбено је према развиту прилика и догађаја у нашој Краљевини, да многе општине и крајеви, било својом пасивношћу било давањем припомоћи погубелних елемената, онемогућују државним властима осигурање јавне безбедности. Овоме се може стати једино на пут, ако се терети издржавања употребљених војних сила у колико је кривња на дотичним општинама или крајевима, за њихову употребу на њихов трошак изврше.

Недвојбено је углављено у криминалној знаности, да људи мирнога, моралнога и постојаног живота не могу се лако потакнути и навести на акције, које угрожавају приватну и јавну сигурност и поредак. Деликвенти ове врсте највише се регрутују од људи пијаница, скитница и оних, који блудом проводе живот. Ови су склони сваком наговарању, а поготово у оскудици средстава даду се лако обећањима провођења угоднијег живота навести на разна злочиначка дела. Комунистичке и анархистичке организације знале су увек да овакова лица, која су морално посрнула, употребе на фин и згодан начин као средство за постигнуће својих циљева. Да би се онемогућило ово средство, његова употреба потребно је, да се овакова лица ставе под удар јачих казних одредаба, па је према томе у члану 6. овога законског предлога то питање регулисано према потреби, премда према свим критеријама неби имало места у овоме закону.

Сви покрети и насилне акције, док не добију јачега замаха и снаге, служе се са модерним техничким распрекавајућим материјама и оружјем на потајни и лукави начин тако, да је више пута тешко док се извесни случајеви не догоде или

јасне контуре припремљеног рада не покажу и не запазе. Да би се стало на пут било долозном, било кулпозном прављењу и употреби ових средстава, и да се онемогући така прибава оваквог материјала, овај законски предлог у члановима 7., 8. и 9. ставио под теже казнене санкције како производњу, тако и прибаву, а и противпропису употребу оваквих материја.

У свим модерним напредним државама радницима је признато, да путем коалиција и организација бране своје радничке интересе. Али не сме се скинути с вида, да нормално функционисање неких радња стоји у тако уској вези са јавним поретком и редом и очувањем друштвенога реда, као и државнога стања, да се те радње и ти радови не могу пустити без неких стега у удруживању и коалирању у циљу заштите својих интереса. У такву врсту радња спадају без двојбе државни чиновници и службеници, радници војне администрације, службеници самоуправних тела, као и они, који су упуслени у радњама, којима се даје у случају привилегован положај по казненом закону према потреби нарочита заштита. Овим и оваквим радницима не може се признати ни у нормалном, а камо ли у стању, где се подконавају државни темељи, право на штрајк. Стога је било нужно, да се и то питање уреди и да оно добије своју санкцију у члану 10. тог законског предлога.

Слободу рада и привреде треба штитити и сам Устав препишује и гарантује, па је стога нужно, да се свако насилно спречавање слободе рада стави под јачу казнену санкцију.

Илегална борба превратних елемената служи се са разним симболима и знаковима да постигне свој циљ и да створи јавно мишљење, да треба постојећи правни поредак заменити другим насилним путем, а нарочито у ту сврху употребљава неке удруге и организације, које су основане за заштиту социјалних и економских интереса чланова, за своје недонуштене циљеве. У циљу сузбијања ових средстава са члановима 12., 13., 14. и 15. овога законског предлога, конструисани су деликти, који отуд могу потећи и стављени су под казнену санкцију.

Према члану 46. српског закона о штатним деликвентат се је могао да служи тешким увјетима контумација, па је обзиром на ово логијебно стање ваљало контумационо суђење у овим случајевима олакшати да се спрече макинације, којим би се служили деликвенти.

Друштво и држава имаду право да се свим законским средствима бране од насилнога уништења и промене стања, које је законом уређено. Устав, који важи у нашој Краљевини, у својим одредбама даје то право. Из тога се права рађа консеквенција, да све оне, који се боре илегалним средствима и који хоће да насилним путем преобрате садашње друштвено и државно стање у циљу да настане анархија, имадемо право ставити изван закона. Таквим елементима не може се дати уставна заштита, нити им се може признати законитост, јер они сами не признају овог стања, које је уставом створено. Та је мисао изражена у чл. 19. овог законског предлога, где се комунистичким и анархистичким елементима не даје

право да се могу користити благодатима законскога и уставног стања, које не признају и које хоће да руше. Њихов став је инкомпатибилан са тим стањем. Овим чланом није се мислило уништити научни комунизам и идеју, него једну партију и организацију, које је дјеловање исто што и дјеловање једне анархистичке организације. Према догађајима, који су следили од првог погушаног атентата на Његово Височанство Регента, те извршеног атентата на Министра Драшковића, као и разни покушаји и припреме прије и после тога, недвоумно доказују, да су у крилу комунистичке партије наше Краљевине нашли своја уточишта сви елементи, који хоће да насилним путем сруше данашњи поредак и државу. Нема двојбе, да су сви, који су до сада похваљани чланови комунистичке партије Југославије, а како је горе истакнуто, та је комунистичка партија као таква прва приступила у трећу интернационалу под условима, који се у главном могу означити да ваља свим легалним и илегалним средствима ову државу, а и друштвени поредак у њој срушити. Партија, као и њени чланови, која иде за тим да сруши овај Устав и све оно што је у њему утемељено, не може да се служи са правима, која произлазе из тог законског стања, јер је то инкомпатибилно. Према томе је члан 19. овога законског предлога потпуно уставан.

Главни тежиште извршења овога закона дато је у руке редовним судовима, што одговара потпуно принципима једне правне уређене државе.

Настаје питање, да ли је начин доношења овога законског предлога уставан и да ли овај закон спада међу оне законе, који се имаду донети са скраћеном процедуром у смислу члана 133. Устава. Према члану 133. Устава, сви закони, који иду за изједначењем законодавства и управе, имаду да се донесу и приме по краћој процедури. Нема двојбе да кривични законик спада међу оне законе, који иду за изједначењем законодавства, а овај закон није ништа друго, него један одломак тога закона, који би био потребан да се чим прије дојесе, јер то изискују државни интереси. Овај законски предлог није ништа друго, него кад би ми већ сад имали и били створили у овоме кратком размаку оштри казненни законик, па да је настала потреба, да се сада овим законским предлогом као новелом употпуни.

Законодавни Одбор предлажући овај законски предлог Скупштини на прихват, моли исту, да га у целости и непромењена прими, како прошељује чл. 133. Устава, јер задњи је час, да се стане на пут немани, која прети нашем друштву, нашој народној заједници, нашим народним тековинама и останку толиким мукама и напорима створене наше народне државе.

За свога извештоца Одбор је изабрао господина Фехима Курбеговића, народног посланика.

Председник Законодавног Одбора:

Др. М. Нинчић:

За секретара:

Др. Љуб. Поповић.

Извештоца:

Ф. Курбеговић.

Т Е К С Т

Закон о заштити јавне безбедности и поретка у
Држави.

Усвојен у Законодавном Одбору Народне
Скупштине.

Члан 1.

Као злочинство у смислу казненог законика
сматраће се и ова дела:

1. писање, издавање, штампање, растурање :
књига, новина, плаката или објава, којима се иде
на то, да се ко потстрекне на насиље према др-
жавним властима предвиђеним Уставом или у оп-
ште да се грозни јавни мир или доведе у опасност
јавни поредак. Ово важи и за сваку писмену или
усмену комунистичку пропаганду или убеђивање
других да треба променити политички или еко-
номски поредак у држави злочином, насиљем или
ма којом врстом тероризма;

2. организовање, потпомагање или постајање
чланом каквог удружења, које би имало за сврху
пропаганду комунизма, анархизма, тероризма или
удружења ради припреме или извршења убиства
или удружења за нелегално и непарламентарно
приграбљивање власти као у опште оно што се
садржи у предњој тачки;

3. издавање под закрп или ма у којем виду
уступања зграда или простора за скупљање
лица, којима би био циљ припрема или рад за
остварење чега од онога, што је изложено у гор-
њим двама тачкама, ако је онај, који је зграду
или просторије уступио, знао, нашта ће се оне
употребити;

4. организовање, здруживање или пропа-
ганда, којима се иде на то, да се проузрокује војна
побуна, метеж или незадовољство код војника
или да се грађани или војници не одазивају својим
војним дужностима или да се омета, отежава или
ограничи производња, поправка или пренос војног
материјала или снабдевање војске за њене потребе
као у опште свака пропаганда против установе
војске, као и свака припрема, покушај или извр-
шење у циљу да се поруше или пониште објекти,
који служе јавном саобраћају, јавним инсталаци-
јама и потребама;

5. стављање у везу са каквом личношћу или
каквим друштвом у иностранству у циљу доби-
јања какве помоћи отуда ради припреме за рево-
луцију или насилну промену садашњег поли-
тичког стања у земљи или другог чега у предњим
тачкама предвиђенога, као и свако помагање кога
иностраног лица или друштва од стране некога
са територије наше Краљевине, кад то лице или
друштво раде против уређења, поретка или јав-
нога мира наше државе;

6. производња или прикупљање оружја,
сруђа, справа, или експлозива ради којег од
напред споменутих циљева, као и свако прикри-
вање тих предмета;

7. припрема, покушај или извршење убиства
на кога органа власти или политичке личности.

Члан 2.

Ко учини ма које од кривичних дела изло-
жених у члану 1. овога закона, казниће се смрћу
или робијом до 20 година. Предмети кривичног
дела конфисковаће се.

Они, који знају да се припремају злочини,
изложени у члану 1. па о томе на време не изве-
сте државну власт, казниће се робијом до 20
година.

У циљу бржег и лакшег утврђивања кри-
вице допуштено је надлежним властима да пре-
трес врше и ноћу, ако то захтева прека потреба.

Члан 3.

Државна политичка власт тражиће од нај-
ближег команданта војску ради одржања јавне
безбедности кад год се покаже да у којем кон-
кретном тежем случају нису зато довољни њени
органи личне и имовне безбедности.

Ближе одредбе о начину употребе војске
прописаће Министарски Савет.

Члан 4.

Кад се у какву општину или срез пошаље
војска услед угрожене безбедности, онда ће ста-
новништво те општине, односно среза, бити дужно
да из својих средстава, свака кућа према
свом имовном стању, храни и потребама снабдева
војску. Прибирање потребних намирница врше,
под руковођењем и надзором државне и полициј-
ске власти, општинска власт и у укућном износу
уредно и на време предаје војној власти.

И други трошкови, које би држава учинила
услед ове употребе војске, падају на станов-
ништво, но ако се ред убрзо поврати, да се станов-
ништво ослободи плаћања накнаде тих трошкова
и да они падну на терет државне касе као и да
се становништву врати оно, што је за војску дало.

Они, који би због дела којим је изазвана
употреба војске били осуђени на казну, дужни ће
бити накнадити становништву и држави учињене
издатке око употребе војске.

Члан 5.

На захтев Министра Унутрашњих Дела, Ми-
нистар Војни и Морнарице одобриће да потребан
број војника пређе у жандармеријску службу и
тамо одслужи свој рок.

Члан 6.

Лица, која у скитљи, пијанчењу или блудни-
чењу проводе време а не могу доказати, да се на
поштен начин издржавају; казниће се због тога
затвором до три месеца, а осим тога, као лица мо-
рално поспрула и склона вршењу кривичних
дела, могу бити упућена и после издржане казне
у завод за принудан рад.

Малолетна лица, ако не би била осуђена на
казну, упућиваће се у завод за васпитање и мо-
рално поправљање у којем тако лице може остати
највише пет година, ако није навршило 16 година
живота, иначе до пунолетства.

Министар Правде овлашћује се да донесе
уредбу о поступању за случајеве упућења ова-
квих лица у заводе за принудан рад или у завод
за васпитање и морално поправљање мало-
летника.

Члан 7.

Ко раскривајуће материје или справе или
оруђа потребна за њихово савлађање гради или
другога упућује како да их начини, набави, чува
или их другоме продаје, ма да зна или мора др-
жати да су све оне одређене да се употребе за
извршење каквог злочинства, поред оних побро-
јаних у члану 1. казниће се робијом.

Члан 8.

Ко је овлашћен да држи распрекавајуће материје на овим рукује противно постојећим правилима и наредбама надлежних власти и с тиме проузрокује какву штету или опасност по имовину, живот или здравље других казниће се робњом а у особито лаким случајевима затвором.

Члан 9.

Ко се огреши о постојеће законске прописе и наредбе о производњи, увозу и продаји барута, динамита, ватреног оружја и других распрекавајућих материја, казниће се новчано од 10.000 до 100.000 динара према величини кривице и своме имовном стању.

Ову новчану казну може суд изрећи и у свима случајевима члана 7. и 8. овога закона, поред тамо предвиђених казни, ако нађе да је то у интересу одржања јавног поретка.

Члан 10.

Државни чиновници и службеници, радници војне администрације, службеници самоуправних тела, који појединачно, у већем броју или укупно престану вршити своју службу у циљу штрајка, казниће се затвором а потстрекачи и коловође и новчано до 10.000 динара.

Истом казном казниће се и она лица, која саботажом или пасивном резистенцијом ометају правилан ток поверене им службе или рада.

Члан 11.

Лица, која покушају спречити друга лица да раде, казниће се затвором до 6 месеци, ако њихова радња не пређе у какво теже кривично дело.

Ако се оваква лица на позив власти одмах не разиђу с места где су се недопуштено скупили, казниће се затвором до годину дана и новчано до три хиљаде динара.

Члан 12.

Ко на јавним зборовима, у отвореним или затвореним просторима или иначе ма где, носи или износи ма какве знаке, заставе или натписе, као знак позивања или потстрекавања да се створи јавно мишљење да постојећи правни поредак треба заменити другим, путем преврата, рушењем приватне својине или уништајем јавнога мира, казниће се затвором најмање годину дана или новчано до 50.000 динара или обема казнама.

Члан 13.

Само учествовање при манифестацијама из предњег члана против организоване државне власти, казниће се затвором до годину дана или новчано до 3000 динара или обема казнама.

Члан 14.

Ако је надлежна власт забранила какву манифестацију против државне власти или иначе какву другу манифестацију противно државним интересима, сви учесници, који се на позив власти одмах не растури, казниће се затвором најмање годину дана а коловође и наговарачи да се манифестација не растури и новчано до 5000 динара.

Члан 15.

Државна управна власт кад утврди да је какво удружење (синдикална организација или друга) променило свој законом допуштени циљ

или отпочело тајно или јавно да се бави другим недопуштеним или противзаконим агитацијама или пословима, растуриће такво удружење.

Против овога решења о растурању удружења његови законски представници имају право жалбе у року од три дана Првостепеном Суду. Против решења првостепеног суда може се у истом року изјавити жалба Касационом Суду.

Законски представници овако растуреног удружења, казниће се за недопуштени рад затвором најмање годину дана и новчано 5000 динара у колико овде нема тежег кривичног дела.

Члан 16.

Кад оптужени у смислу чл. 46. Срп. Зак. о Штампи буде позват ради саслушања, па се крије, побегне или га у опште нема у месту пребивања за три дана од судског позива и то се констатује званичним извештајем надлежне власти, суд неће у будуће позивати таквог оптуженог преко »Службених Новина« нити му преко њих вршити никаква саопштења, већ ће се све судске одлуке, које му се имају предати, прилепити на дом његовог последњег становања или пословног бављења, као и на судску таблу и оне ће се сматрати за пуноважне у погледу рачунања рокова.

Члан 17.

С обзиром на наређење члана 20. овог закона, имаће се у будуће сматрати, да је наређење члана 58. одељак 1. Срп. Закона о штампи као и покрајинских закона о штампи престало важити у колико се односи на кривице по овом закону.

Члан 18.

Не могу вршити никакву јавну службу или функцију нити бити народни посланици нити часници самоуправних тела они, који припадају комунистичкој партији или у опште каквом удружењу које је овим законом забрањено. Ово се односи и на службенике приватних установа, које имају извесне парочите привилегије од стране државе, а који службеници припадају комунистичкој странци.

Лица, која сада врше предње функције разрешавају се по ступању на снагу овога закона.

Чиновници и јавни службеници, који би са овога разлога били разрешени од дужности, могу се противу решења Министровог жалити Државном Савету. Примљена жалба не обуставља извршење решења.

Члан 19.

За сва кривична дела по овоме закону судиће редовни државни судови по слободном судијском уверењу и судиће као хитне предмете пре свију других кривичних дела.

Општи део казненог законика за Краљевину Србију (§§ 1.—81. закључно) примењиваће се у свему на сва кривична дела по овоме кривичном закону. Ну изузетно од § 58. казненог законика за Краљевину Србију кривац ће се моћи осудити на смрт за злочин учињен по овоме закону, ако је у времену учињеног дела имао пуних 18 година живота.

Члан 20.

Све овоме закону противне одредбе из општег казненог законика и других споредних казних закона као и закона о штампи, закона